

NENÍ UČENÍ JAKO UČENÍ!

CELOŽIVOTNÍ VZDĚLÁVÁNÍ V JEŽÍŠOVĚ UBK¹

Slyšeli jste už o zjištění vědců, že novorozeně se učí, i když spí?² Sám jsem měl možnost v poslední době sledovat, jak se náš malý ve svém prvním roce života v podstatě každý den učí něco nového, a nelze říci, že by ho to nebavilo, učí se přirozeně. Jednou v zimní podvečer se díval do dále a vydával zvláštní skřek. Po chvíli jsme zjistili, že nám sděloval něco v tomto smyslu: „Poprvé v životě vidím na obloze měsíc v úplňku.“³ ☺

Někdo však může namítnout, že dokud se nezačne chodit do školy, tak to není „pořádné“ učení. Opravdové učení začíná, když se do dětí a později do teenagerů nalévá velká spousta informací, a zbytek dne se pak učí doma na další hodinu. Učitelé chtějí do hlav studentů nacpat „všechno“, jak říká Hynek Hanke,⁴ a studenti pak mají tendenci nevědět nic o ničem a těší se, až školu skončí, aby se pak už „nikdy“ nemuseli učit.

Jenže příliv slov pokračuje i po dokončení studií. Dnes a denně jsme ze všech stran bombardováni informacemi, z nichž s některými prostě

musíme pracovat, abychom v civilizované společnosti vůbec mohli existovat. Žijeme v době, kdy se rozmnožilo poznání,⁵ takže toho nikdy nevíme dost, což jen potvrzuje důraz z nejvyšších vládních kruhů na celoživotní vzdělávání a učení.⁶

Mohlo by se tedy zdát, že Ježíšova výzva, abychom šli mezi lidi, získávali pro něj ty, kterým jejich vzdělání nestačí a chtějí se ještě zabývat učením Ježíše,⁷ v naší společnosti moc nadšení nevyvolá. Lidé spíš potřebují relaxovat, dobít se, zvládnout stres, řešit vztahové a osobní problémy, než aby tlačili do hlavy ještě víc informací ve zbývajícím volném čase, nemyslíte?

Ani tenkrát nebyl Ježíš jediným učitelem. Jenže jeho přístup byl jiný, než na co byli lidé zvyklí. Jeho organické vzdělávání se stalo trhákem. Lidé žasli nad jeho učením a následovali ho v zástupu. Ne, že by všemu hned rozuměli a dávalo jim to logiku, ale přitahoval je; vyzařovala z něj léčivá energie.⁸ Být s Ježíšem, to byl pro ně zážitek. Když učil, nedíval se na ně spatra, nemluvil,

¹ UBK = Univerzita Božího království (aneb Ježíšův učňák).

² <http://www.sciencedaily.com/releases/2010/05/100517172254.htm>

³ http://www.youtube.com/watch?v=mx40IEF_Tks

⁴ <http://blisty.cz/art/17442.html>

⁵ Da 12,4.

⁶ http://ec.europa.eu/dgs/education_culture/documents/publications/europe_cs.pdf

⁷ Mt 28,19.20.

⁸ Viz Mt 4,23; 9,35; 7,29; 13,54; 21,23.

aby jim nebo sobě něco dokazoval, ale sytil jejich srdce, dával jim mnohem víc, než bral. Nevěnoval se jim, protože by to považoval za povinnost, ale protože je miloval, měl s nimi soucit a navazoval s nimi spojení.

Jednou opět učil na břehu, kam mezitím přišlo tolik lidí, že byl nucen z bezpečnostních důvodů nastoupit na loďku a opustit břeh.⁹ Nebylo to v uzavřené učebně, ale venku, za zvuku větru, ptáků a šumění listů. Jeho hlas se odrážel od vody, všichni ho mohli dobře slyšet. Mluvil o práci farmáře na poli. Nehlásal ideologii „ani zrna nazmar“, naopak, poukázal na fakt, že ne všechna zasetá zrna padnou na úrodnou půdu a přinesou užitek. Všichni rozuměli jeho příkladu, a přesto si nikdo nebyl jist tím, o čem vlastně mluví.¹⁰ Jen jim nasadil brouka do hlavy; jeho slova jim utkvěla v mysli a probouzela zájem slyšet víc.

Ti, co mu byli nejbližší, ho pak v soukromí žádali o výklad. O to Ježíšovi zjevně šlo. Tajuplnou část výuky v „podobnostech“ věnoval širšímu okruhu lidí,¹¹ podrobnější výklad pak nechal pro vybranou skupinu – své učedníky.¹² Ne že by jeho škola nebyla pro všechny, ale tajemství Božího království odhaloval jen těm, kteří „byli s ním“.¹³ Cenou Ježíšova učení nebylo „školné“, ale čas, který s ním učedníci trávili, a zájem. Postup, který nám Ježíš zanechal ve svých slovech na rozloučenou – jít mezi lidi, nadchnout je pro něj, pokřtít je a pak je zasvěcovat do praxe následování Ježíše¹⁴ – není tedy náhodný, jeví se, že sám Ježíš to tak praktikoval.

Své následovníky seznamoval s principy vzdělávání v „univerzitě“ Božího království, jejímž cílem

bylo všestranně rozvíjet a vychovávat učedníky a apoštoly. Ve svém prvním podobenství jim sděloval, že ne každý, kdo se zajímá o Boží slovo, dokonce ne každý, kdo uvěří a nechá se pokřtít, má srdce otevřené pro Ježíše a zažívá vnitřní proměnu. Ani v jeho době totiž úrodná půda nevznikala sama od sebe, ale vyskytovala se na poli, o které pečoval farmář. Staral se, aby půda měla dostatečnou vlhkost, správnou teplotu a dost živin. Na blízkém východě tenkrát půdu hnojili tak, že do pole pouštěli všechnu stoku od zvířat i lidí.

Co se tím asi chce říci? Boží slovo se nezasévá jen sporadicky, náhodně, nesystémově, ale zapouští se do půdy lidských srdcí, za která se učedníci modlí, o která pečují láskyplnými vztahy a která jsou posilována těžkostmi. Jsou lidé, kteří mají plno problémů a ve svém nitru vědí, že potřebují pomoc. S vděčností reagují na zájem a péči Ježíšových učedníků. Dobrou půdu tak paradoxně připravuje hřích, nemoc či chudoba.¹⁵ Ježíšovo učení se také ve větší míře otevírají mladí,¹⁶ hledající,¹⁷ nevzdělaní, nedůležití či diskriminovaní.¹⁸

Půda vedle cesty, na skále a v trní představuje zatvrzelá srdce, která nepřijímají Boží poselství. Naoko zbožní a dobří lidé,¹⁹ bohatí,²⁰ intelektuálové, vlivní lidé s vysokým sociálním postavením²¹ ve skutečnosti nepotřebují pomoc Krista! Uvnitř mají tendenci být uzavřeni vůči Božímu slovu, s těžkostmi v nich klíčí pochybnosti, snáze odpadají, starosti o pohodlí a materiální zajištění jsou jim přednější než rozvoj charakteru a dobré ovoce. Zabývá-li se člověk víc světem a věcmi ze světa, evangelium v něm hůře zapustí kořeny.

⁹ Viz Mk 4,1.

¹⁰ Viz Mt 13,13–15.

¹¹ Viz Mt 13,34.

¹² Viz Mk 4,34.

¹³ Viz Mk 4,10.11.

¹⁴ Viz Mt 28,19.20.

¹⁵ Viz L 5,32; Jk 2,5.

¹⁶ Viz Mt 18,3.

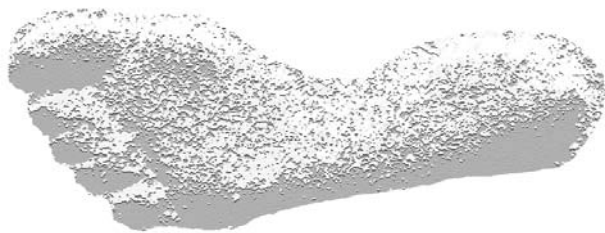
¹⁷ Viz Mt 7,7.

¹⁸ Viz 1K 1,27–29.

¹⁹ Viz L 5,31.32.

²⁰ Viz L 18,24.25.

²¹ Viz 1K 1,26.

Pozoruhodný je i další Ježíšův princip vyučování. Ne všechna dobrá půda přinese ovoce. Kromě dobrých zrn se do ní totiž může dostat plevel.²² Ne každý, kdo má otevřené srdce pro Ježíše, slyší na dobrou zprávu evangelia. Jsou i tací, kteří se nechali strhnout překroucenými výklady evangelia a svým životem nepřispívají k další úrodě. Mohou být zbožní až na půdu, přesto svými postoji a charakterem nenesou ovoce Božího království.

Dostane-li se však dobré semeno do připraveného pole, začne „nekontrolovatelně“ růst. Seménko totiž klíčí a roste samo od sebe, ať už je farmář vzhůru, nebo spí.²³ Úspěch vzdělávání v Ježíšově univerzitě nestojí na dohledu učitelů či na jejich znalostech, ale na Bohu, který nás svým slovem usvědčuje, napravuje a vychovává, abychom byli náležitě připraveni svým jednáním i činy šířit okolo sebe dobro.²⁴ Když učíme lidi o Ježíši, nemůže jejich růst záviset na našich slovech a činech. Přenecháme-li růst Bohu, nebude se stačit divit, jaká bude sklizeň.

Když se dobrá semínka chytanou v živé půdě, Ježíš mluví o třicetinasobné, šedesátinasobné i stonásobné úrodě. O takové úrodě se ve skutečnosti farmářům mohlo jen zdát. Ježíš si však stál na svém. V dalším příběhu řekl, že nezáleží na velikosti semena, může být klidně to nejmenší semeno na světě, které téměř ani není vidět, přesto přeroste ostatní rostliny a přinese mnohonásobný užitek.²⁵ K čemu je taková úroda dobrá? Aby se shromažďovala do zásoby? Abychom stavěli větší stodoly a mohli pak v klidu žít, jíst, pít a být veselí myslí?²⁶

Z Ježíšova učení se nemůžeme ubránit dojmu, že užitek Božího království neslouží k duchovní konzumaci či správné teologii, ale k dalšímu zasévání, k další úrodě, pro vznik nových misijních skupin, nových sborů. Boží idylkou není postavit si sbor, ve kterém si budeme

spokojeně vegetovat, dokud ho nenaplníme. Ježíš je s námi a jeho Duch v nás nepůsobí pro naši vlastní zábavu či potěšení. Tak jako je žeň přípravou pro příští setbu a další úrodu, tak Bůh mění životy svých dětí, aby mohly být živým svědectvím pro obrácení dalších lidí, aby mohla vznikat nová společenství věřících, jak to jednoznačně vyplývá z praxe apoštolů (viz další tři články).

Učedníky nezískáváme, abychom jejich pamět zahlcovali nepraktickými informacemi, které ani nedokážou vstřebat, aby pak ztratili schopnost vlastního úsudku a stali se závislí na názorech jiných.²⁷ Ježíš nabízí i dnes mnohem víc – odpovídá na palčivé potřeby lidí, kteří touží po vnitřní proměně, po kvalitnějším životě.

Svou výukou Ježíš nestavěl „ochranný val“ dogmat, ve kterém leží nehybně kámen na kameni. Nikdy nepředložil lidem věroučný systém tak, jak ho předkládají církve dnes. Svými přirovnáními a prohlášeními, svou péčí a požehnáním vetkal Boží království do lidských životů, svým učením pletl pavučinu plnou záhad a tajemství, která byla spojená nitkami příběhů, pozorování, faktů, pocitů, nadějí, událostí či snů. Napomáhal tak k rozvoji celé lidské bytosti – fyzických, duchovních i duševních sil člověka. Výsledkem byl neviditelný růst Božího království, který vede k bohaté úrodě a žni.

Myslíte, že učit druhé po vzoru Ježíše a naplňovat jeho pověření je dnes nemožné? Dá se působení Ježíšovy univerzity vtěsnat do sobotního dopoledne pod kazatelnu či do hodiny v přednáškové síni? Pokud je Ježíšova škola natolik přínosná, proč o ní lidé nevědí?

PETR ČINČALA

²² Viz Mt 13,25–30.

²³ Viz Mk 4,27.28.

²⁴ Viz 2Tm 3,16.17.

²⁵ Viz Mk 4,31.32.

²⁶ Viz L 12,16–21.

²⁷ Viz Ellen G. Whiteová, *Výchova*, 9, 136.

SEBEPOZNÁVACÍ VÍKEND

společně studovali a ztvárnili ve scénkách, při kterých jsme se dost nasměli. Potom jsme se po dvojicích zabývali svými plány do života a smyslem života.

Po obědě jsme měli chvíli volno. Někteří si povídali, jiní zpívali nebo hráli na kytaru, někteří si po výtečném obědě i zdřímli.

Následně nás čekala hra, která byla náročná spíš psychicky než fyzicky. Naším úkolem bylo představit si mezní životní situace a rozhodovat se. Řešili jsme například dilema eutanazie, přežití většiny na úkor několika „obětí“ a další. Následovala prezentace a klipy týkající se štěstí, naší zodpovědnosti, vůle a toho, za co zodpovídá Bůh. Po večeri bylo křeslo pro hosta s Vaškem Vondráškem. A kdo chtěl, mohl se večer zúčastnit diskuze při svíčkách. Tam jsme rozebírali zážitky a pocity z celého dne.

Poslední víkend v květnu jsme se snažili sami sebe lépe poznat. (Jak napovídá název.) Hlavní téma znělo: „K čemu je mi vůle, když jsem spasen milostí (kde je zdroj našeho štěstí v duchovním i vztahovém životě)?“

Začínalo se v pátek v Arcidiecézním centru pro mládež Nazaret a sešlo se nás tam přes 20 účastníků. Víkend jsme zahájili společným sdílením se při ohni. V sobotu ráno jsme se pustili do chválení zpěvem, které jsme si všichni moc užívali. Pak jsme se rozdělili do čtyř skupinek. Každá skupinka měla jiný příběh z Bible, který jsme

zúčastnit diskuze při svíčkách. Tam jsme rozebírali zážitky a pocity z celého dne.

Druhý den, v neděli ráno, se někteří sešli v kapli, kde jsme se zabývali různými formami křtu, o kterých se píše v Bibli. Následovala reflexe, čas kdy jsme se všichni společně modlili a navzájem se sdíleli o své nové poznatky a myšlenky.

Pro nás mladé bylo toto téma aktuální, proto si myslím, že jsme si z víkendu odvezli nové myšlenky, podněty a obohacení do života s Bohem.

LEONA KUBEČKOVÁ

KONCERT SKUPINY GRACE

V neděli 17. 6. vystoupila v hudebním altánku ústeckých městských sadů skupina GRACE. Koncert zorganizoval místní sbor církve adventistů. Hudební produkci kapely z Hradce Králové si přišlo poslechnout několik desítek posluchačů. Organizátoři pro příchozí připravili doprovodný program, zvláště pro děti, a zájemci si mohli také zakoupit nejen DVD či CD vystupující skupiny, ale i některé knihy z oblasti mezilidských vztahů, duchovní literaturu, dětské knihy a mnohé další tituly.

Úvodní slovo měl kazatel Miroslav Bísek, jenž krátce pohovořil o připravované letní aktivitě, kterou církev adventistů ve městě připravuje. Více informací najdete zde: <http://www.ustinadlabem.zitnaplno.cz/prednasky/>.

Koncert byl pilotním počinem místního sboru v rámci projektu Společenského centra, který je zaměřen na volnočasové aktivity a nabízí celou řadu programů, seminářů a kurzů. Veškeré informace o nabídce Společenského centra místního sboru Církve adventistů sedmého dne najdete na adrese: <http://ustinadlabem.casd.cz/spolecenske-centrum/kreslo-pro-hosta/>.

MIROSLAV BÍSEK

MOTOSNĚNÍ 2012

Chtěli bychom vás pozvat na již čtvrtý ročník křesťanského motosrazu Motosnění. Srdečně zveme nejen vás, ale také vaše známé, kamarády, sousedy, kolegy. Statistiky našeho srazu jasně ukazují, že nejvíce účinné je osobní pozvání, a tak jsme na podporu této činnosti pro vás připravili pozvánky ve velikosti vizitky, které si můžete stáhnout a vytisknout z našeho webu www.motosneni.cz.

Těšíme se na setkání s vámi a věříme, že budeme moci společně prožít přátelství, a to nejen vzájemně, ale také s naším nebeským Otcem. Prosíme vás také o modlitby a vězte, že Motosnění je mezigenerační akcí.

Máte doma našlapanou mašinu nebo jen lehkou padesátku, je vám 5 nebo 105? Potom nesmíte na Motosnění 2012 chybět. Detailní program a registrace na www.motosneni.cz.

VÁŠ TÝM MOTOSNĚNÍ